

DEBRECZENI HIRLAP

Előfizetési árak:

Központ:		Vidékre:	
Egész évre	12 korona	Egész évre	20 korona
Fél évre	6 "	Fél évre	10 "
Negyed évre	3 "	Negyed évre	5 "
Egy hóra	1 "	Egy hónapra	2 "

A szerkesztésért felelős
Kutas Imre
kiadó s laptulajdonos

Szerkesztőség Piac-utca 79. sz. Gáll-ház (emelet)
Kiadóhivatal Piac-utca 79. sz. Gáll-ház (földszint)
Hirdetések a legmérsékeltbb árszámítás mellett vétetnek fel

Milán működése.

Debreczen, febr. 15.

Teljesen lehetetlen a legelső szerb királyról, kinek temetésére épp most készülnek, már ma végleges, valóban igazságos ítéletet mondani, mely egyenlő távol legyen úgy a magasztalástól, mint a befekeltéstől; a szédítéstől, mint a becsmérléstől. Még hiányzik ugyanis összműködésének tagozása, perspektívája; cselekvései egy tetzenek, mint valamely zavaros csoport, kedvező világítás és kiemelő háttér nélküli. A mit hívei mint üdvöset dicsőítenek, még alig hajtott erős rügyeket; amit ellenfelei átoknak kiáltanak ki, még áll a buja, komor virág pompájában. Hogy üdvöset tenni képes és hajlandó volt, még ellenségeinek is el kellene ismerniök, akik, hogy éles elméje és gyakorlati politikai tehetsége volt, elismerték, persze mindig csak azzal a rossz akaratu megjegyzéssel, hogy az ő gonosz akaratánál fogva annál inkább vigyázni kell előtte; hogy nem kevés áldatlant művelt, barátai is készséggel elismerték és őszintén sajnálták. Hogy Milán működését méltathassuk, lényébe kell behatolnunk, mely magas intelligenciából és féktelen temperamentumból volt összeállítva. Ez a magas intelligencia, mely mellett segítőtleg állt a temperamentumból kiáradó energia, művelte azt, hogy Milán szellemileg is ki-

magaslott környezetei és tanácsadói fölött és uralkodott fölöttük; de midőn e temperamentum érzéki vágyai és kedvtelése is felszökkeltek, megvakult ez az intelligencia, az erély meg éppen ellene fordult Milán szinte rabszolgájává lett e vágyaknak és kedvteléseknek. Ilyen egyéniség, bizonynyal nem minden pathologiai melléklet nélkül, féltékenyen és határozottan ragaszkodik jogai teljes mértékéhez, de sohasem tudja tökéletesen felfogni, hogy jog és kötelesség olyan mint a közlekedő csövek, melyekben a folyadék mindig egyenlő magasságban áll, hogy a jog szent-ségének alapja a kötelesség teljesítés szent-ségében van és ezért volt Milán, ki szigoruan óvta a király, a férj és az atya prerogatíváit. — mint király mint férj és mint atya boldogtalan, ezért tetszett legtöbb cselekedete kalandnak s ezért végződtek csupa balsikerrel.

Tények beszélik ezt. Temperamentumának kell tulajdonítani, hogy ő Szerbiában a pártéletet, a helyett, hogy vadságát elvette, hogy szelidítette, fegyelmezte volna, csak még nagyobb elvaduláshoz vitte, hogy a pártélet folyton bűnös, a haza önállósága és a dinasztia ellen intézett merényletekkel foglalkozott, és hogy a kötelességet hogyan fogta fel, azt abban mutatta meg Milán, hogy mint harminczhatszenn-dős férfi miután Szerbiát egy hasznavehe-

hetetlen, minden pártönkényt szinte szentesítő alkotmánynyal ajándékozta meg, az anyai gondozás alul csak imént kivett, alig tizenhét éves fia javára a trónról lemondott.

Mily gyengédten módon iparkodott magát kárpótolni a hű és hideg feleség érdességeiért, mily kevés méltóságot bizonyított a modorban, melylyel őt üldözte s utóbb kiengesztelni akarta; mily kevés gyöngédséggel torolta meg azt a neki kellemetlen meglepetést, hogy fia nem rang-beli, hanem szívbéli házasságot kötött. Ellenben tiszta eszével, világos politikai gondolkodóképességével magas nemzeti követeléseket nyújtott a szerbeknek s attól sem ijedt vissza, hogy a követeléseknek megadja a vérkeresztiséget és megalkotta a szerb állami politikára nézve egyedül lehetséges módszert.

Milán teteme királyi pompa közt immár ravatalon fekszik Bécsben, hogy aztán koronás főt megillető minden tisztelettel egy szerémmegyei szerb kolostorban eltemessék. Milán legsajátabb akarata volt, hogy ne hazájában temessék el. Ez az akarat azonban nehezen erédtt annak a csygrómainak utánzótt haragjától, ki még csontjait is megtagadta hálátlan hazájától, hanem inkább abból a politikai szükségből, hogy a szerb függetlenség belsőellenségeinek akik mindig az ő személyes ellenségei és

Tárcza.

A házasságról.

A házasságról épp oly joggal szólhatok, mint a gyászszár a halálról. Ő sem próbálta meg a meghalást, én sem a házasságot. De a sors különös kegyelme olyan állásba helyezett, melyből csendes megfigyelője lehetek annak a nagy pillanatnak, mely két szívet örökre összeköt. Az anyakönyvvezető mellett vagyok és a hatalmas vaskos könyvbe én írom be a tanukat.

Napról napra öt-tíz házasság tíz-husz tanujának nevét a megszokott sablonba beírni: látszólag lelket öltő robotmunka, de annak, ki megfigyeléseket gyűjt, valóságos paradicsomi foglalkozás. Míg gépiesen írom a tanuk nevét, figyelmem voltaképen az új párnak van szentelve.

Előttek fekszik a könyv, melybe holt betűkkel be van írva két boldogságra induló ember nacionáléja. És most itt állnak előttem megelevenedve. Mialatt a násznép elhelyezkedik, a pár elfoglalja helyét egymással szemben. Az anyakönyvvezető feláll és elmor-molja a szürke sablont, melyet minden pár-hoz intéznie kell. Aztán fölemeli a hangját és a vőlegényhez szól:

— Kijelenti-e . . . ?

A felelet rendszerint határozott, hangos »igen«, néha azonban halkán, habozóan hangzik. A menyasszonyok »igen« je a leg-változatosab b hangskála, melyet valami emberi fül hallott. A meggyőződészerűen mély-ált, a pajkosan csengő mezzoszoprán, a

leheletszerűen finom szoprán ezerféle modulációját fogja fel a halló érzék. Némely árának az izgatottság úgy elfogja a hangját, hogy csak az ajka remeg, de annyira kifejezően, hogy az anyakönyvvezető maga sem tudja, hallotta-e vagy sem az »igen«-t.

Az aktusnak vége van. Következik az anyakönyv felolvasása. Sajnos, ez az én tisztem. Mondom, sajnos, mert ez a könyv hivatalosan őszinte és goromba. Némi rejtett szépséghibákat tár fel, különösen az évek száma tekintetében. Ez az a pillanat, melytől hetekkel előre remegnek a titok őrei. Hiába! nekem fel kell olvasnom mindent. Már veszedelmesen közel járok a menyasszony évei számához. Látom az irigy barátok arc-zán a feszült figyelmet, feltekintés nélkül érzem, mint szegelődik arczomba a mama szigoru hipnotizáló szeme. De azért tántorít-hatatlanul olvasom tovább:

— Született ezernyolczszáz . . .

És egyszerre három-négy torokból felszakad a köhögés olyan elemi erővel, mintha hónapok óta erre a célre tartogatták volna. Nincs benne maliczia és az áruló évszámot bele hagyom veszni a rémes köhögésbe.

Az anyakönyv immár fel van olvasva. Most már csak az új pár aláírása van hátra.

A szerelmes újdonsült férj határozott, vidám betűket ró egymás mellé. Aztán a kis feleség fogja a kezébe a tollat, a férj pedig a vállá fölé hajolva boldog, diadalmas arczsal nézi, mint sorakoznak egymás mellé az imádott név gyöngyszemei, betűi. Van a férfiek közt azonban olyan is, aki unott arc-

czal, üzletszerűen csapja oda a nevét, vagy pedánsul vigyáz, hogy az asszony el ne vétse az írást, mert akkor még esetleg visszacsinálódhatik az egész »párti«. Akadt olyan szórakozott ember is, ki így írta alá a nevét:

P. Farkas és tsa:
Kovács.

Az asszonyok legalább tudják, mit írnak. Ő, az asszonyok! Lélekbuvárok, megfigyelők ide jöjjenek.

Valahány szakácsnő, cseléd dajka, mielőtt az íráshoz fogna, kijelenti, hogy nagyon izgatott és remeg a keze. Aztán a nehezen görbülő ujjak közé fogván az írószerszámot, a nagy munkához lát. Egy felszakadó sóhajtás jelzi, hogy a mű be van fejezve.

Már a fehér glazé-kesztyűkből kihámozódó kacsók nagyobb jártassággal igazodnak el a betűvetés mesterségében. Keskeny, hegyes ujjak, rózsaszínű körömök, melyeknek szögletében még ott van a fehér csusztató por nyoma, negédesen fogják a tollszárat. Az ujjak vagy elnyulnak a szár hosszában, vagy ragadozómadár karmaiként görbülnek az írószerszámra.

A betűk vagy gömbölydedek, mosolygók, pikánsak, vagy angolosan, előkelően szarkalábszerűek. Grafologicze meg lehet állapítani, hogy az angolos betűk írói rendszerint előkelően recsegtek az »e« hangot, hogy a felső tizezerhez tartoznak, vagy tartozni szeretnének és hogy csak azt az egyet sajnálják, hogy az ipszilont nem lehet a beszédben is megkülömböztetni az »e«-től.

az Obrenovits-dinasztia ellenségei is voltak, ne adjon újabb segédeszközt bűnös manővereikhez. Ezeket az embereket, a kik valahányszor Milán Szerbiában megjelent, a belső viszonyok megrendülését és a dinasztikus tekintély csorbulását emelték, meg kell fosztani a lehetőségtől, hogy az általuk oly izzó haraggal gyűlöltnek sirjával visszaélhessenek. A halálsejtelmekben, melyek Milánt viharos életének utolsó idejében oly gyakran megszállták, talán mintegy vigasztalólag az a gondolat világított neki, hogy amit életében nem volt képes megselekedni, talán megselekeztí halála: a szerb királyi trón és az uralkodó dinasztia megszilárdulását.

Uj párt Ausztriában. Bécsi tudósítónk jelenti; Ma alakult meg a képviselőházban a szabad iparos párt. Eddig 62 tagja van. Elnökké Sylvester képviselőt, helyettes elnökökké Boheim és Hofer képviselőket választották meg. A megalakulás után hosszabban tárgyalták a párt állásfoglalását és elhatározták, hogy az összes pártok iparügyekre vonatkozó indítványait összegyűjtik és lehetőleg első olvasás nélkül az iparügyi bizottsághoz utasítatják.

Harcz a betegséggel.

Budapest, febr. 15.

Egy római újság nyomán világgá fut egy nagyszerű hír és a szenvedő emberiség kimondhatatlan érdeklődéssel fordítja fejét az örökváros felé. Irják, hogy Randetti orvos a rettenetes és eddig gyógyíthatatlannak hitt rákbetegségnek gyógyítómódját feltalálta. — Mondják, hogy a római orvos ezentúl nem operáló késsel nyúl a rákhoz, hanem kiszáritja azt. A fájdalmas és életveszélyes operáció helyébe az enyhe gyógyítómód lép, amely ha gyökeresen ki nem is gyógyítja

Még egy észrevétel. A nők a nevük után szinte konzekventer pontot tesznek. Miért? Ez magasabbrendű pszichológiai probléma, melyet csak találgatni lehet. Azt akarják-e ezzel jelezni, hogy most már vége minden leányos bohóságnak, vagy azt-e, hogy ez az utolsó pont, melyben a férjnek engednek?

A pont le van téve. Az új pár mint férj és feleség távozik. De jön helyükbe szokatlan újabb meg újabb pár. Ugyanazzal az izgalommal, ugyanazzal a külsőségekkel szinte ugyanazzal az arccal. Elvértve egy-egy szmesebb sugár is vegyül az egyhangúságba.

Még most is előttem lebeg egy párnak a képe. A férfi ifju, sudár, szép ember volt és bronzszínű volt az arca. A menyasszony gyöngéd, törekeny, piczi volt és szinte elvesztett menyasszonyi ruhája csipkefelhői közt. Odasimult a vőlegénye vállára, kinek erős karja a derekát fogja át. Egymásba olvadt a tekintetük és mintha glória támadt volna körülöttük. Egyszer volt, szép volt, talán igaz is volt.

Mint valami óriási kaleidoszkopban, egyre változik előttem a kép. Minden rendűek és rangok, szegények, gazdagok fiatalok, idősebbek váltják fel egymást, de a nótá mindig ugyanaz: Szeretsz? Szeretlek. Gyanútlanul mondják a boldogító szót és nem veszik észre, hogy az anyakönyv mellett valaki figyelni őket, egy faczér filozófus, aki a tanukat írja be.

a beteget, de életét jelentékenyen meghosszabbítja.

A betegségek élettanában az új orvosi tudomány nem csak szürke pozitívumokkal, de főként színes és lángoló fantáziával is dolgozik. És ha belgyógyászatunk még mindig csak tapogat, kopogtat és hallgat, a finom kések soha bátrabban és szenzáció-sabban nem hatoltak az emberitestbe.

Az emberi fejlődés történetében kiváló és nagyszerű szerep jutott a betegségeknek. Az állatok világa örökölte az őstermészet egészségességét és életerejét, csupán a házi állatok kivételek; hisz ők az ember közelségében töltik életüket és egyformán ismerik a Cato kétlábujával a nyavalyákat. A szabad erdő-pusztát járó állat, ha vadász ónja le nem teríti, nyugodtan, szenvedés nélkül él le a reá kiszabott éveket. Tél gyíkos fagyanyár fojtó hősége korántsem pusztít el annyit e szabad állatok közül, mint az ember puskája.

— Életviszonyai, — a civilizáció, a romlottság, a városok és a gonosz táplálkozás, — ismertette meg a betegséggel, a méreggel. A modern tudomány hamarosan kitalálja, hogy minden betegség eredetére nézve egyforma: méreg, a mi az emberi szervezetbe lopódzott és ott bujdosva, keringve, mozgolódva átítatja a szervezetet. Világos, hogy leginkább a belső betegségekről beszélünk, a melyek ismeretlenségben, kiméltlenségükben a mai napig megjelhetetlen talányok az orvosok előtt. Kt tudna a rák eredetéről és ki a tüdővészéről? A szívnek és a gyomornak sajátos elváltozásait csupán a bonczoló asztalról ismerjük, de betegségeiknek rugója pusztá tapogatózás.

Nehogy valaki azt gondolja, hogy a bacillusokat ismerjük talán, korántsem, habár az utolsó évtizedben a láthatatlan lények kikutatására nagy kampány indult a tudományban. Az ötszázszorosan nagyító górcső elibénk hozza a bacillust és mozogni, cselekedni, élni látjuk, de csupán ezen külső életével vagyunk tisztában.

Ismerjük ruházatát, de természetét, sajátságait: pszichológiáját nem. Koch professzor vesszőfarku kómmabacillussal ismeretséget kötött a modern ember, de hol van a szem, a melyiknek csak egy szerencsés pillanata volt: midőn Pasteur fölfedezte a veszettség mérgét. Carchot — a nagyhirű — örült idegbajosaival és vitustánczosaival elkápráztatja az emberi tekinteteket, de a mélységekre, a melyek a csontok és hárttyák mögött rejtőzködnek, ő se látott bele.

Egy pillanatig különösnek tetszik, de valószínű, hogy így lesz: dedunokáink idejében egységesíteni fogják e betegségeket. Mert nem lehetetlen, hogy a betegségek egy méregből származnak. Belénk oltódott-e a méreg már fogantatásunk percében, vagy később — az élet folyásán szereztük-e meg: a jövő kérdése. Még messze vagyunk az egységesítéstől és csupán nagy fantáziájú orvosok képzeletében született meg a betegségek mérgéről szóló theoria is.

A jövő perspektívájában ott áll az utópikus Aeskuláp, a ki többé nem a beteg testvért fogja gyógyítani piluláival és cseppjeivel, hanem a szervezetbe oltott mérget igyekszik kiszedni fészkekből. A kistermetű

és finom szervezetű emberek, a kik nagy idők mulva utánunk kalandozzák be a földi léreket és keresni fogják az élet gyönyörűségeit, bánatait és bajait, szeretni fognak és szenvedni fognak, tulfinomult lelküket egész hávelybe takarják. Az órában, melyben a világra jöttek, melléjük áll az orvos és a mérget kiszedi testükből.

Most az a hír van, hogy egy római orvos gyógyítani kezdi a rákbetegséget. Mint egy nagy sóhajlás száll keresztül a földön a hír. Koch tanár — a csalódó — egykor épen így lázba ejtette az emberiséget csudálatos szerumával, mindnyájunk vágya, hogy a római professzor különös tudományával vigasztalására legyen a szenvedőknek. (ú.)

A legszebb kor.

Személyek:

Egy fiatal ember.
Egy öreg ember.
Egy meglett kóru ember.
Egy hölgy.

A jelenet egy éjeli kávéházban játszódik le. A három különböző kóru ember egy asztalnál ül és mulat.

A fiatal ember: Az igaz, hogy nekem még soká lesz ősz hajam vagy kopasz fejem s joggal hányják szememre a fiatalágomat, de végre is ez olyan tulajdonság hogy örvendek neki és büszke vagyok rá. Például ami a szép nemet illeti: határozottan többre becül engem, mint önöket. A kis hölgyek mindig csak a fiatal embereket szeretik, s csakis a szerelmünkért szeretnek benünket. Mert egyedül mi tudunk szerelmet ébreszteni a szívükben. Önökre egyáltalán rá tekintene, ha érdek nem ösztönöznö őket arra, hogy önökkel is foglalkozzanak. Akármit beszélnek, is mégis csak az ifjuság a legszebb kor az emberi életben!

Az öreg ember: Nincs igazad, fiam, s hidd el nekem, hogy bolondokat beszélsz. Én is voltam egykor olyan fiatal, mint te, s tapasztalásból tudom, hogy mennyit ér a fiatalág és az öregség. Volt részem mind a kettőben. míg neked csak az egyikben, — valószínű, tehát, hogy az én véleményem alaposabb, mint a tied. Hidd el nekem, hogy a kis hölgyek nem a fiatalokat szeretik, hanem csupán az olyan öreg embereket, mint aminő én vagyok. A fiatalokért korántsem rajongnak annyira, mint te gondold; meglehet, hogy egy-egy percze jobban mulattatja őket a fiatalág, de csakhamar meguntják ezt a ostobaságot is, és eszméletre térnek. Az olyan öreg emberekkel, mint aminő én vagyok, a nők szeretnek komolyan beszélgetni; például igen hasznos tanácsokat tudunk nekik adni mindenben, s mi adjuk nekik a Pénzt, nem a fiatalág. Már pedig, fiam, azt te is tudod, hogy a Pénz a világ ura, és pénzért minden elképzelhető gyönyörűséget meg lehet szerezni. Ezt a hölgyek nagyon jól tudják, s épen ezért nem a fiatal embereket szeretik, hanem inkább az öreg embereket. Meg vagyok róla győződve, hogy — legalább ami a magam személyét illeti — csak intennem kell bármelyik hölgynek, aki fiatal emberrel mulat — az a hölgy azonnal faképnél hagyja a szerelmes fiatal emberét! Látod, ezért mondom, hogy az öregség a legszebb kor az emberi életben!

A meglett kóru ember: Engedjétek meg, kedves barátaim, hogy én is beleszóljak ebbe az érdekes vitába. Én azt hiszem, hogy egy pontot illetőleg mind a kettőtöknek igaza van: a kis hölgyek megvetik a fiatal embereket, — ebben egy véleményen vagyok veled, tiszteletreméltó öreg barátom — de megvetik az öreg embereket is, — és ebben a te véleményedét osztom kedves fiatal barátom. A hölgyek a fiatal embereket

iránt több rövid ideig szerelmes igaz, hogy tőlük, de nek mellett gyunk elég szerelmesgek ahöz, ditsunk. A is élvezzül met is vár hát, hogy szeretik le rom a legs

A fiatal korodban lemre gyu már belev

Az ör Allandóan van igazan mind csak látjátok a

A me legegyszer ha meghal kis hölgy

A fiatal romban!

Az ör A me asztalnál ü kit szeret meglett kóru

A hö egyiket se tem mind

Barja egy hét most nag ban, furcs váron.

Azt r miatt vesz kerri jó ba söt reput fölötti bán persze ne sal, de e közöljük a fővárosbó

Nem tuez, Barj czárnó leg mitásainal

Másf kívül műv je r cím kétségbe udvari kö

Idén hatalomm mes prod tulajdono eziát kért meg a m dik újság

A c megdorgó vozzék bajának

A h afférje v családjav

iránt több szerelmet éreznek az igaz, de csak rövid ideig s aztán ostobaságnak tartják a szerelmeskedést; az öreg embereket, az igaz, hogy többre becsülik, mert pénzt kapnak tőlük, de azért mégis halálos unalmat éreznek mellettük. Ami minket illet, mi nem vagyunk elég fiatalok ahhoz, hogy csupán csak szerelmeskedjünk s nem vagyunk elég öregek ahhoz, hogy csupán csak pénzükkal hódítsunk. A fiatalságnak is, meg az öregségnek is élvezzük az előnyeit, mert tőlünk szerelmet is várnak meg pénzt is. Kétségtelen tehát, hogy ez én koromban levő embereket szeretik legjobban a hölgyek s így az én korom a legszebb az emberi életben!

A fiatal ember: Szó sincs róla! A te korodban már ritka eset hogy tiszta szerelemre gyuladjon irád valaki. A szerelemben már belevegyül egy kis érdek is.

Az öreg ember: Mire való a vitatkozás? Állandóan tapasztalom, hogy csakis nekem van igazam. Amit ti szerelemnek tartatok az, mind csak képzelődés; elvakultok és nem látjátok a valóságot.

A meglelt kora ember: Azt hiszem, legegyszerűbben úgy tedezhethetjük be a világot, ha meghallgatjuk a szomszéd asztalnál ülő kis hölgy véleményét...

A fiatal ember; Helyes! Én bízom a koromban!

Az öreg ember: Én is az enyémben!

A meglelt kora ember (a szomszéd asztalnál ülő hölgyhöz): Bocsanat, asszonyom kit szeret jobban: a fiatalot, az öreget vagy a meglelt kora embert?

A hölgy: Ó, én, tudja nem szeretem egyiket se külön külön... hanem szeretem mind a hármat!

Trébla.

Ujságíró herceg.

Titokzatos öngyilkosság.

Barjatinski Vladimir hercegről, a ki egy hét előtt öngyilkosságot követett el s most nagybetegen fekszik atyja kastélyában, furcsa dolgokat mesélnek Szent Péterváron.

Azt mondják, hogy liberális volt s e miatt vesztette el a császár kegyét, kinek ifjúkori jó barátja vala. Az ifju herceg liberális sőt republikáns üzelmei s a kegyvesztés fölötti bánata, mely öngyilkossággal végződött persze nehezen egyeztetetők (meg egymással, de ez ellentmondás dacára is hiven közöljük a kegyvesztés hírét, a mint az orosz fővárosból ide szivárgott.

Nem igaz tehát, hogy Barjatinski herceg, Barjatinski tábornoknak, s az özvegy csárnő legbensőbb hívének fia anyagi kalamitásainak áldozata.

Másfél esztendeje mult, hogy a rendkívül művelt fiatal főúr Soeverny Kurjer czimmal liberális napilapot alapított, s kétségbe ejtette és bámulatba ringatta az udvari köröket és a főuri világot.

Idén, karácsonytájt végül rendőri karamattal beszüntették a sajtó e veszedelmes produktumát s ez már annyira hatott tulajdonosára, hogy buskomorra lett. Audienciát kért a csártól s kérve-kérte, másítsa meg a miniszter rendeletét, mert ragaszkodik ujságához.

A császár nem teljesítette kérését, sőt megdorgálta és utasította, hogy azonnal távozzék Pétervárról. Ez állítólag Barjatinski bajának kulforrása...

A hercegnek különben már számos afférje volt a pétervári arisztokráciával és családjával. Szerelmi regényéről még most

is beszélnek az orosz metropolisban! Apja és rokonai akarata ellenére kelt egybe Jaworski Lidiával, a pétervári színház szép színésznőjével s boldog családi életet élt vele. Boldogságát csak rokonai ármánykodása keszítette meg.

Ugy látszik, hogy végül beleunt az örökös küzdelemben, a folytonos zaklatásba s a halálban keresett menedéket.

Szálló igék.

VII. Edvard király életéből.

Edvard angol király gyermekkorában egyszer a windsori parkban lady Fritz Eriklednek a kis leányával játszott.

A királynő egy darabig nézte őket, aztán odahívta magához:

— Albert, jőjj ide! Játszatok most rablókat és katonásdit a kis Churczhill Bobbal!

— Nem megyek, mama — válaszolt Berczike — sokkal jobban szeretek a kis leányokkal játszani.

Ezt a tulajdonságát tudvalevőleg felnőtt korában is megtartotta.

Egy nap az udvarmester, Isten iránti kötelességekről akart beszélni a kis Albert Edvardnak.

— Királyi fenség, — mondá, — a koronának magas állása van. A király nagy, a király hatalmas. De van még nagyobb, erősebb is. Tudja, mire gondolok?

— Tudom — mondá Berczike, — az ászra, mert az ulti még a királyt is.

Nem kevésbé hozta zavarba egyszer egy hittani órán a canterbury érseket. A derék főpap az ég jóságáról beszélt neki hosszasan.

— Soha sincs egészen elhagyatva az ember — és ha mindenünket elvesztettük, mit teszünk akkor királyi fenség?

— Kölcsönt kérünk — volt a találékony hercegi felelet.

A király rendszerét élénken illusztrálja a következő eset: Egy indiai misszionáriust a királynőhöz hívtak, a ki az egész királyi család magas színe előtt megragadó szavakkal ecsetelte a benszülöttek nyomorát.

Már régen befejezte a beszédét, mikor a Velszi herceg még mindig mély hallgatásba volt merülve. A királynő, a ki maga is mélyen meg volt hatva, egy darabig nézte a fiát, aztán meghatottságtól remegő hangon kérdezte:

— Min gondolkodol, Albert?

A herceg fölriadt tündődéséből és így szólt:

— Azon, hogy ennek a misszionáriusnak a bal nadrágszára sokkal lejjebb van mint a jobbik, — bizonyosan — nincs nadrág tartója.

Agyonlőtt menyasszony.

Az elutasított kérő bosszúja.

— Saját tudósítónktól. —

Debreczen, febr. 15.

Megrendítő eset történt e hó 11-én délután Darócson. Egy kikoszarzott kérő állott bosszút egy ifju menyasszonyon.

Csuvák József daróci legény még a farsang elején megkérte Balázs Eerencz odaváló gazdaember leányát.

A leánynak nem igen tetszett a kérő s mivel szülei sem akarták kényszeríteni, ennél fogva Csuvákot kikoszarzták. Nemsokára azután Hetyesi András kérte meg Ba-

lázs Erzsit, a kivel el is jegyezték a leányt. Mikor Csuvák az eljegyzést meghallotta, megizente a menyasszonynak is, a vőlegénynek is, hogy vigyázzanak, mert keserű lesz a lakadalom.

A jegyesek azonban mitsem adtak a fenyegetésre és boldogan készültek az esküvőre. Az esküvő héttől délelőtt ment végbe. Ugy az ifju pár mint a nászkisérlet örült, hogy szerencsésen tustek az esküvőn, mert azt hitték, hogy Csuvák az esküvő alkalmával akar bosszút állani.

Az nap délután már senki sem gondolt Csuvák fenyegetésére és hosszú kocsisorral kísérelte a násznép a menyasszonyt a vőlegény házához.

A nászmenet Csuvákék háza előtt ment el. Ezt az alkalmat szemelte ki Csuvák, aki egy kétesövű vadászfegyvert ólomdarabokkal megtöltve, a kerítés mögött várakozott a nászmenetre.

Mikor a menyasszony kocsija a ház elé ért két lövés dördült el egymásután, mire a menyasszony és a mellette ülő Kovács Margit koszorusleány lebuktak az ülésről a kocsiba.

A rögtön összetutott násznép már csak a holt menyasszonyt találta, kit a fején ért a gyilkos golyó s a mellette, ülő leánynak pedig a vállába furódott.

A násznép rögtön behatolt Csuvákékhoz, de a gyilkos már akkor a kerten keresztül elmenekült és csak tegnap reggel sikerült a csendőrségnek elfogni.

A gyilkosság óriási izgatottságot keltett a lakosság között, úgy annyira, hogy tegnap mikor a csendőrség a gyilkost elfogta, az egész község talpon volt, hogy agyonverik.

Szeczessziós bál.

Igy farsangban az ember szive lángol S nótát farag a szeczessziós bárlól.

Ujra a regék hazájában járok,
Fényt szór a nap, ah, buján, pazarul:
Madárszó hangzik s csuda szép virágok
Nevetnek ki a zöld levél alul.
Fényben uszik az égbolt tisztakéjje
Csak tűz itt minden, tűz és lángolás
Ez országért a király is cserélne,
Az országát — nem tehetne mást!

Szeczessziósan
Friss harmatcseppbe
Mártnám a tollam
Tinta helyett.
Avagy színmézbe,
Hogy elmondhassák:
«Édes volt mind,
Mit ez fecsegett».

Felcserélni a
Napot a holddal
Az volna gyönyör,
Az volna kéj!
Nem érne véget
Legalább akkor
E szeczessziós
Tündéri éj!

A szeczessziónak van divatja,
Én dicsérem e divatot!
A sablonos, megunt dolgokkal
Az ember úgy is jóllakott.

Csak hódítson a szeczesszió,
Hódítson minden vonalon,
S hódításával hódítsa meg
A szived nekem, — angyalom!

S ha ezt elérem,
Te szólsz majd nekem :
«Legyünk mi egyek,
Jó barát!»
S én majd pirulva
Azt vetem utba :
«Oh, kérdezze meg
A mamát.»

Igy farsangban az ember szive lángol
S nótát farag a szecsessziós bátról.

Figura.

NAPI HIREK.

— **Ingyen kenyér.** Az ingyen kenyér kiosztó bizottság a tegnapi nap folyamán 943 adag kenyeret osztott ki a jelentkező szegények között. Ujabbán a következő adományok érkeztek a bizottság jegyzőjéhez: Rósenfeld Salamon 20 korona, Pokol János és neje 20 korona.

— **Jótekonyság.** A »Haladás« egyesület Debreczen sz. kir. város tanácsához 20 öl tűzifának becsár melletti kiadása iránt folyamodott, még pedig ama nemes cél által vezéreltetve, hogy ezen famennyiséget Debreczen város szegényei között szétosztandja. A városi tanács méltányolva a folyamodó egyesület jótekonyságát — 20 öl fát termelési árban rendelkezésére bocsátott. Hasonló intézetek szintén magukévé tehetnek e minden ízében becsülésre méltó cselekvést, hogy ekképen összetett erővel a nyomorban szenvedőkön segítsenek, s hi zonyára ha követendik e jó példát, csak emberbaráti szeretettelőknek, rokon érzelmök nek adnak kifejezést.

— **A katonajelöltekhez.** A városi Tanács katonai és illetőségi ügyosztálya felhívja az 1880, 1879 és 1878 évben született debreczeni illetőségű állításköteles ifjakat, hogy sorozási idézőjegyüket a fenti ügyosztály hivatalos helyiségében (városház kereszt-épület I. em. 18 ajtó) a hivatalos órák alatt vegyék át.

— **Elítelt betörők.** Betöréses lopással vádolva állottak tegnap a kir. törvényszék előtt Ludmány Ferenc és Ludmány András sámsoni lakosok. A törvényszék előbbi hét, utóbbi hat hónapi börtönre ítélte.

— **Csendőrségi felügyelő Debreczenben.** Szentgyörgyi Jablanczy Sándor altábornagy m kir. csendőrségi felügyelő a helybelli csendőrség megsemmisítésére városunkba érkezett. A csendőrség felett a szemlét tegnap megkezdte, hol a legnagyobb rendet és pontosságot találta. A tapasztaltak felett teljes megelégedését fejezte ki.

— **Az Angol-Clubb matinéja.** Az Angol-Clubb e hó 17-én Simonffy-utca 2. ik szám alatt levő helyiségében matinét rendez a következő műsorral: 1. About the »Beautiful« by dr. John Öreg. 2. Piano Recital by Baroness Gerty Leonhardi. 3. »Barnum and his Circus« by N. Komlóssy. 4. »Long« by Mr. Környei accompanied by his Lady. 5. Introduction of the Graphophon by dr. Andor Berger.

— **Házalás pecsétzappannal.** Debreczen város főkapitányságához, Boczkó Sámuelhez egy bizalmas feljelentés érkezett. E feljelen tés szerint mostanában Érmihályfalván és S.-A.-Ujhelyben pecsétzappannal házaló egyé nek nagyobb szabásu lopásokat követtek el.

E telvaj házalók közül néhányan Debreczen is megtisztelték látogatásukkal és pecsétzappannarulás örve alatt toiakodnak be a házakba hogy tolvajolhassanak.

Mennyiben a városnak 1892-ik évben 194/6465 szám alatt hozott rendelete értelmében a csipkék, déli gyümölcsök és boszniai diszmvűvek kivételével semmi más házalni nem szabad, jól teszi a város közön sége, ha a házalókat, kik különben is 10 fillérért vásárolt epeszappant hatféle vágva árulnak darabját 20 fillérért; megjelenésük esetén a legközelebbi rendőr őrszemnek átadják, mert ez eljárással nagyobb megkáro sítástól menthetik meg magukat.

— **Érdekes bűnügyi tárgyalás.** Kikent, kifent lakkcipős fiatal legény állott tegnapelőtt és tegnap a kir. törvényszék előtt. Gottlieb Pál a neve és avval volt vádolva, hogy 1898 ban, mikor főnöke Wiener Adolf zsákkeres kedő nem volt a városban Macsi Tóth János jómódu gazdaember, továbbá Harangi Jánosné és Pálfi Jánosné segítségével nagyobb mennyiségű zsákot adott el a raktárból. Elnök Szeőke tvszéki bíró volt, a közvádó Horváth kir. alügyész, védő Szabó Antal ügyvéd, magán panaszost pedig Hegedűs Jó zsef ügyvédjelölt, ki már többször szerepelt sikeresen mint védő, képviselte. — Érdekes jelenet volt, mikor az elnök Gottlieb Páltól megkérdezte, hogy mikor született, az elegánsan kiöltözött fiatal ember zavartan felelte:

— Nem tudom.

Mikor a törvényszék ítélethozatalra vonult vissza, Szeőke elnök konstata, hogy Gottlieb Pállal szemben nem az ügyészség által proponált hütlön kezelés vádjá áll fenn hanem sikkasztás és ilyenformán felkérte Szabó Antal védőt, hogy védelmét ennek értelmében adja elő.

Mivel azonban a sikkasztás vétsége a btkv. 143 §-a értelmében panaszos által viz szavonható, Hegedűs József, mint magánpanaszos képviselője a Gottlieb elleni vádat visszavonta. Így Gottliebet felmentette a tvszék, míg M. Tóth Jánost orgazdaság vétsége miatt 200 korona pénzbírságra, illetve ez ösz szeg behajthatatlansága esetében tíz napi fegyházra, Harangi Jánosné hét napi, Pálfi Jánosné pedig öt napi fegyházra ítélte, mint büntársakat.

— **Vér a korcsmában.** Közönséges magyar virtus az a mi jó köznépnél, hogy mulatozásközben beveri egymás fejét. Ezeknek előtte még törvény elébe sem került az efféle, mert a sértett később maga visszaadta a kölcsönt. E jöfőle magyar virtus uralkodhatik H.-Dorogon is, hol a napokban Karai Péter és tizenkét társa összeverekedtek a Koszta Ferencz korezmájában. A verekedés nagy ambícióval folyt és folyt a vér is javában. Karai nemsokára súlyosan sérülve bukott fel. De a többi is kikapta részét az ütlegből ugyanannyira, hogy egyideig nem igen fog működni náluk a magyar virtus. A csendőrség különben jelentést tett ellenük.

— **Elfogott szőkevény huszár.** Szabó Gábor hajdu-böszörményi születésű 2-ik honvéd huszárezredbeli huszár sehogy sem tudott a huszár étellel megbarátkozni. Szive szabadság után vágyódott, s szökés útján akart a gyöngyólettől megválni. Több ízben kísérelte meg a szökést a mit társainak is

elmesélt, de sikertelenül. E hó 6-án végre is hajtotta a szökést. Szülő városában ismerőseinél bujkált, míg végre a csendőrség elfogta s visszakísérte ezredéhez.

— **Megvasvillázott sintér.** Nagyon szeretete a kutyáját Ólaszi Mihály kocsis, a ki a Daróczi Mihály ujföldi tanyájáról jött be a városba. Magával hozta a Bodrit, hadd lásson világot az is. Szerencsésen meg is járták a várost és már hazafelé indultak, mikor a Mester-utcán egy nagy bódé került elibök, a melyik elé két rossz gebe volt fogva. Ólaszi Mihály ugyancsak eltátotta a száját, mikor a bódében egy rakás kutyát látott kocsikázni. Egyszer csak észreveszi hogy egy markos legény rángatja a Bodri nyakát egy nagy dróttal. Dühbe borult erre a jó Mihály, s felkapta a szekér derekából a vasvillát és nem sajnált egy két ütést a sintér mester oldalától. Így aztán nagynehezen megmenekült a Bodri, de Ólaszi Mihálynak a rendőrséggel gyűlt meg a baja.

— **A szerelmes legény.** A katonai ügyosztályba beállított a minap egy gyerekképű fiatal legény. Egyenesen a jegyző elé járult. — Tisztességtudóan köszönt — s így szólt:

— Itt van a katonai hivatal, tekintetes ur?

— Itt van legény, oszt mi kéne? — hangzott nyájasan a viszontkérdés.

— Itt tudja-e meg az ember azt, hogy katona lessz-e vagy se? Azt szeretném tudni én is.

— No, no, — mondja a jegyző, — legénye válogatja, ki milyen. A hibás hiába gyün, de a tökéletes legény, ha nem szivesen gyün is, kell a királynak, mikor a sor alá kerül.

Hát katonasorban van mán maga? — Gyerekeknek látom. Hány esztendő?

— Tizenhétet tul.

— Mennyivel ugyan?

— Hat hónappal.

— No még akkor ráér két esztendő.

A fiatal legény habozva állt egy ideig, aztán folytatta:

— Tudom, hogy ráérnék, de éppen csak azért jöttem, megkérdezni, hogy előre megtudjam, kelek-e majd katonának? Mert azt mondja az édes anyám, ugy se oda való leszek én.

— Aztán miért akarnád — azt most tudni?

— Mert házasodni akarok, oszt ugy adják csak ide a lányt, ha pecsétes írást viszik rulla az apjának, hogy nem visznek el katonának.

A jegyző szép szóval magyarázta a dolgot, hogy nem lehet azt most még megmondani: lessz-e katona. nem-e; és szomorúan ballagott hazafelé — a szerelmes kis legény.

— **Nagyszabásu falopás.** Leleményes módját eszelték ki a fa — szerzésnek azok az eddig még ismeretlen tettesek, a kik dr. Szentpály Béni fancsikai tanyájáról közel százötven szekér fát eltüntettek. Egy szép téli éjszakán a csillag világánál neki álltak a famennyiségnek és néhány székkel hazavittek belőle. Mikor pedig látták, hogy a lopást senki sem veszi észre, bátrabbakká lettek s jobban lopkodták a fát egész mos-

tanig, mikor mintegy 150 A rendőrség hogy jó me

— Meg leni lakost melyik ism álkulcsesal szobába. Itt ronát kilopt meretlenség

— Szék lakos könr tekintetében ott felhalmo gatta. Végre noknak a s tét tett a reá tette ke

— N táns: Juliá holikus: Si Mihez.

Főisko szerdán és — Anyalón — Vármegy iskolai levél könyvtárba kedelmi ak iskolán nyi a főiskolán kör nyitva után. — F nyitva. — nagyerdőn

Titok

Tegn dült el a 30ben. Az éves férfi

Az valóban e kellett az hogy vég

Tud színhelyé

Kor tálmegyé

sége he ber — t dult utna

kor a Sz báb vált meghagy

sék fel,

A C pás azt elutazni kelni.

Id zete elő csend. I semmi

A őrséghe megbizo

Me

elé. A f

tanig, mikor is kiderült, hogy eddig már mintegy 150 szekér fa hiányzik a tanyáról. A rendőrség keresi a fázékony tolvajokat, hogy jó meleg szállásra szállítsa őket.

— **Meglopott gazda.** Erdélyi Bálint tetéleni lakost érzékenyen megkárosította valamelyik ismeretlen tettes. Konyhája ajtaját alkalmatlanul kinyitották, honnan behatoltak a szobába. Itt a ládát feltörték s abból 84 koronát kiloptak. A csendőrség keresi az ismeretlenség homályában rejtőzködő tolvajt.

— **Széntolvaj.** S. Juhász Kálmán kabai lakos könnyűszerrel akart kitelelni fűtés tekintetében. Ki kiment a pályaudvarra s az ott felhalmozott szénrakást jól megdézsmálgatta. Végre is feltűnt az ügyeletes hivatalnoknak a szén mértéktelen apadása s jelen tétet tett a csendőrségnek, mely csakhamar reá tette kezét az ingyen tüzelő férfura.

— **Napirend.** Szomb. febr. 16. *Protestáns:* Juliánna *róm. katolikus:* görög *katolikus:* Simon és A. (jan. 16.) *zsidó:* Sah Mihez.

Főiskolai nyilvános olvasó nyitva hétfőn szerdán és szombaton délután 3 órától 6-ig. — *Anyalönyvtár* zárva. *Városi könyvtár* zárva. — *Vármegyei levéltár* nyitva egész nap. — *Főiskolai levéltár* nyitva. — *Képgyűjtemény* az anyai könyvtárban zárva. — *Csokonai szoba* a kereskedelmi akadémián zárva. — *Ásványtár* a főiskolán nyitva vasárnap. — *Allattani múzeum* a főiskolán vasárnap nyitva. — *Városi torna kör* nyitva hétfőn, szerdán és szombaton délután. — *Fűvészkert* a gazdasági tanintézetnél nyitva. — *Czellővészet* minden vasárnap a nagyerdőn.

Titokzatos öngyilkossága.

— Egy tanió tragédiája. —
— Saját tudósítónktól. —

Debreczen, febr. 16.

Tegnap reggeli tíz óra körül lövés dördült el a Piacz-utcán levő Szarvas-vendéglőben. Az eldördült revolver egy harmincz éves férfiú életét oltotta ki.

Az öngyilkosság eléggé titokzatos s valóban elképzelni sem tudjuk, hogy miért kellett az öngyilkosnak Debreczenbe jönni, hogy végzetes tettét végrehajtsa.

Tudósítónk megjelent az öngyilkosság színhelyén s a következőkben értesít rőla:

Korpás István állami tanító volt Torontálmegyében s közelebb Magyar-Pádé községbe helyezte át a miniszter. A fiatal ember — talán épen állomása elfoglalására indult utnak, — e hó 14-én este tizenegyóra kor a Szarvas-vendéglőbe tért be, hol szobát váltott magának és lefeküdt azzal a meghagyással, hogy reggeli hat órákor költse fel, mert tovább kell utaznia.

A cseléd be is zörgetett hozzá, de Korpás azt válaszolta neki, hogy még korán van elutaznia s majd csak később fog felkelni.

Idő telt, idő mult. A vendéglő személyzete előtt feltűnt a szobában levő mélységes csend. Kopogtattak az ajtón, de nem kaptak semmi választ.

A vendéglős rosszat gyanítva, a rendőrséghez küldött. A megérkezett rendőrségi megbízott aztán kinyitatta az ajtót.

Megdöbbenő látvány tárult a belépők elé. A fiatal tanító ott feküdt az ágyon és

szájából erősen omlott a vér. Jobb kezében görcsösen szorította a vadonatúj revolvért, melylyel a szájába lőtt.

A vizsgálat kiderítette, hogy két töltény csütörtököt mondott és csak a harmadik lövésre tudta életét kioltani a titokzatos öngyilkos.

Zsebében tanítói oklevelét, egy zálogcédulát és egy báli meghívót találtak. — A zálogcédula igazolása szerint téli kabátját megelőző nap zálogba tette s az így kapott összegből vásárolta a revolvért.

A rendőrség intézkedésére hulláját a közkörházba szállították ki. Együttal intézkedés történt, hogy hozzátartozói holléte kipuhatoltassék.

Hogy mi kergette a képzett fiatal embert öngyilkosságba, — természetesen nem tudhatni. Titok, mely talán sohasem derül ki.

Tompa Mihály fogadása.

— A tormás virsli. —

Tompa Mihálynak, a Virágregék költőjének ifjúságából mulatságos epizódot beszél el az *«Eperjesi Lapok»* egyik olvasója.

Eperjesen történt az eset 1844 telén. A diákszobában négy jó czimbora üzte az időt beszélgetéssel: Péchy István, Comáromy Sándor és Puky István jogászok és Tompa Mihály, a teológus.

— Ha láttatok volna — jegyezte az egyik jogász — hogyan eszi Miska a virslit! Az nagyszerű!

— Kedves ételem a forró szepesi tormásvirslit — jegyezte meg Tompa — meg tudnék belőle enni akár tizenkét párt is egyhuzamban.

— Ne henceg Miska.

— De bizony meg én! Aki nem hiszi, az fogadjon.

— Áll a fogadás! — kiáltanak fel mind a hárman.

— Aki vesz, fizeti a virslit!

— Kézet rá!

— Tehát holnap este 7 órákor itt lesz a virsli.

— De forró legyen ám — tette még hozzá Tompa.

Másnap a kijelölt időben ismét összegyűltek a pajtások. A szobában már várt rájuk az odarendelt virslis, forróvízzel és a tormásvirslivel. Tompa diadalérettel fogott hozzá a virsli pusztításához s egymásután tűntek el a virslipárok, egy, kettő... hét... kilencz. A jogászok összenéztek.

— Ugy látszik, mi leszünk vesztesek.

— Pompás gyomra van ennek a Miskának.

A virsli egyenkint hozza a forró virslit, már a tizenegyedik párt. Tompa még ennek is élvezettel eszi meg a felét. A másik felét már csak gyűri magába. A diadal már biztos, csak egy pár van hátra — mondogatták a jogászok. A virsli hozza az utolsót: a tizenkettedik párt. Tompa átveszi s beléharap. S aztán? — Eldobja, felugrik, kifut! Másnap reggelig nem látták. Azóta sohasem evett többé Tompa Mihály virslit.

Színház.

MŰSOR:

Szombaton febr. 16 án bérletszünetben a Gyurkovics lányok.

Vasárnap, febr. 17-én két előadás; délután 3 órákor, félhelyárral: Sulamith Énekes legenda 5 képb. Irta: Goldfaden D.

Este 7 és fél órákor, bérletszünetben: a Báránycák. Operette 3 felvonásban. Irta: Liarot Armand. Zenéjét szerzte: Varney Louis.

Éjfél után. Magyar író darabjának premierje ment tegnap este szép számú közönség előtt. Olyan idegenkedve megyünk az utóbbi időkben színházba, ha premiére van, plane ha vigjáték-premiére. Mindjárt sikamlós pikáns dolgot sejt az ember a vigjátékokban. Hiába, ehhez már hozzá szoktatott bennünket az utolsó évek ujmodi modern irányzata. Örömmel regisztráljuk, hogy tegnap este csak a kedves kis darabban volt alkalmunk gyönyörködni, mely telve van szellemes mondásokkal, ügyes helyzetekkel sikerült vigjátéki alakokkal. Tartalmát, mely bizony nem igen áll felül az ujaob vigjátékok tartalmán, keddi számunkban közöltük, most csak a szereplőkről kell megemlékeznünk, kik közül első sorban T. Halmay Margitot illeti a dicséret. Kedves volt egész este, a minőnek őt már megszoktuk. Fáy Flóra szintén jól megállotta helyét. Valamint kisebb szerepében Pávay Ilonka. A férfi szereplők közül első sorban Pataky Béla egyikét mutatta be legjobb alakításának, Tannay, Szathmáry, Odry, a megszokott jók voltak és emelték az előadás sikerét.

Helyi piaczi árak.

— A vásárfelügyelőség jelentése. —

Az 1901. év febr. hó 11 — 12 én, megtartott heti vásárok:

Buza	— 14 kor.	— fill.	— 13 kor.	80 fill.
Kétszer.	— 13 »	20 »	— 13 »	— »
Rozs	— 12 »	80 »	— 12 »	60 »
Árpa	— 11 »	20 »	— 11 »	— »
Zab	— 12 »	— »	— 11 »	80 »
Tengeri	— 10 »	40 »	— 10 »	20 »
Köles				
Szalonna sós 100 kg.	84 kor.		90 kor.	
» » új » »	— »		— »	
Háj — » »	96 »		100 »	
Zsir — » »	112 »		120 »	
Kihasított sertés	» 68 »		72 »	
Sertés hus	» 68 »		70 »	
Széna — 100 kg.	7 kor.	— fill	6 k.	80
» II. rendű » »	5 »	20 »	5 »	—
Ló felhajtattott	— — —	— — —	— — —	643 drb
Elkelt	— — —	— — —	— — —	325 »
Szarvasmarha felh.	— — —	— — —	— — —	738 »
Elkelt	— — —	— — —	— — —	500 »
Sertés felhajtattott	— — —	— — —	— — —	1785 »
Elkelt	— — —	— — —	— — —	1074 »

Tőzsde.

— Goldstein Mór debreczeni bankiroda tudósítása. —

— Esti zárlat. —

Buza 1901. áprilisre	7.53
» 1901. októberre	7.66
Rozs 1901. áprilisre	7.35
» » októberre	6.67
Zab 1901. áprilisre	6.30
Tengeri 1901. májusra	5.26

Berlin, Liverpool változatlan. — Ellany-

hult.

A reklam hazájából.

— Reklamirozó ügyvédek. —

Amerikában, a reklam hazájában ujabban nagy feltűnést keltettek azok a reklámok a melyekkel az ügyvédek iparkodnak a közfigyelmet magukra vonni.

A legfőltűnőbbben egy ohioi ügyvéd csinálja a dolgot, a kinek spezialitása: adósság behajtása. Irodáját roppant nagy, vörös plákát mutatja, a melyen fehér betűvel ez van:

— Adósságot a legnagyobb hidegvérűséggel hajtok be.

Wisconsinban a bírák is reklamot csinálnak. A békebírák azt tartják fő feladatuknak hogy a szerelmeket megvédelmezzék. E vállalkozó bírák egyike, a ki házassági dispenzációt adhat, a következő körlevelet küldte ssét:

Ha a legény szerelmes, az az ő dolga. Ha a lány szerelmes az az ő dolga. Ha házasságra gondolnak, az már az én dolgom. French, békebíró. Utóirat. Főntartom magamnak azt a jogot, hogy a mennyaszonyt megcsókolhas sam. Mérsékelt árak. Kivánságra halasztást is adok a fizetésre.

Fotografusok, borbélyok, kereskedők a számláikra ügyvédektől reklam-hirdetést fogadnak el. Ez az ügyvéd, a ki ezt az eljárást meghonosította, a következőképen hirdette magát:

Nem kell önnek ügyvéd? Nem okozott önnek bajt az ellenség alattomosága, a barát hűtlensége? Reményilem, hogy nem. Adja isten, hogy ön is, családja is, mindig jó módban éljen. De mindenkinek az életében vannak szomorú napok. Hálátlan rokon meg fogja önt csalni, hűtlen barát meg fogja lopni, valamelyik testület ráfogja szedni, valaki igazságtalanságot fog önrel szemben elkövetni és kényeszeríteni fogja, hogy a törvény segítségét kérje. Én tudom ennek a módját. Pedig a tudás hatalom. Ha önnek van igazsága, megnyerem az ügyét. Ha nem nyerhetem meg, megmondom. Ha valami baja van, szeretnék önrel beszélni. Ha nincs semmi baja és pöre tiszta, akkor gratulálok. Örülök, ha irodámban láthatnám.

Különlék.

+ Elégedett ember. Carnegie Andrew, a new-yorki acélkirály visszavonul a magánéletbe. Nyolczszáz millió koronánál többet harácsol; össze s van benne annyi szerénység, hogy ennyivel beéri. Carnegie ma hatvan esztendő ember, aki öreg korát most a jótékony ságnak akarja szentelni, Kissé furesán kezdette meg ezt a működését néhány nappal ezelőtt. A new-yorki baptisták templomában beszédet tartott, amelyben fiatal hallgatóinak ezzel a tanácsal kedveskedett:

— Ifju barátaim, olyan asszonyba szeresetek csak, aki husz vagy legalább harmincz esztendővel idősebb nálatok.

A filantropiának ilyen tanácsokban nyilvánuló módja ugyan a legkényelmesebb, de meg kell jegyeznünk, hogy ez a tanács sem fakadt meggyőződésből, mert Carnegie egész fiatal nőt vett el csak a minapában.

+ A bölcsész. — Az embernek az egyetlen a legnagyobb gyönyörűsége az életbe

hogy mást boldognak lát, — mondja egy önzéséről híres fráter.

— Ez furcsa elmélet öntől — jegyzi meg ismerőse.

— Mért volna? Magamat veszem miadig a „más“-nak.

+ A legújabb löfegyverek átütő ereje. Hogy a modern löfegyverek töltése micsoda bízhatatlan erővel töri át az akadályokat, nemrégiben Spandauban egy öngyilkosság alkalmával bizonyult be. Az ottani gárdatüzér ezred egyik főhadnagya föbelőtte magát. A golyó, melyet egy legénységi fegyverből bocsátott a fejébe, onnét a második emelet padozatát átvörve, keresztülment dr. Aszhelm gymnáziumi tanár székén, a ki pár pillanat előtt kelt föl onnét. Azután megtett még két emeletnyi utat a padozatokon át, sőt még a tetőn is keresztülment, úgy, hogy meg sem lehetett találni. A tetőn és az emelet padozatjain ült nyilások alig észrevehető nagyságúak, körül belül akkorák, mint egy kisebb szögnek a feje.

+ Hadnagy nagy garral belép a vendég lőbe: „No ma polgáriasan csinálom a dolgot! Pinczér egy pohár sört meg egy kupiczi pálinkát.“ Polgár (a kit bosszant ez a hang.) „No ma hadnagyot játszom! Hej, pinczér, egy pohár madeirát... Irja föl!...“

+ Modern hirdetés. A gyászjelentések közönségesen nem tartoznak a legmulatságosabb dolgok közé, de annyi bizonyos, hogy még a legkeményebb gyászoló sem fojthatja el mocsolyát, olvasván az alábbi gyászjelentést melyet egy amerikai lap közölt. A gyászjelentés így hangzik:

„Alulírott a magam, valamint az összes rokonság és jóbarátok nevében fájdalomtól megtört szívvel jelentem, hogy feijthetetlen jó nőm meghalt abbao a pillanatban, mikor egy egészséges gyermekkel ajándékozott meg, a kinek táplálására erős dajkát keresek addigra, míg újra nem talállok egy szeretetreméltó vagyos élettársat, a ki képes lenne jó nevű fehérmű-üzletemet, melyben 12 órán belül mindenkit a legjutányosabb árakban kiszolgálunk vezetni, csak egy időre; miután ügyes házvezetőnőt 200 dollár évi fizetéssel csak akkor fogadok föl, ha a minden pillanatban á tout prix rendelkezésre álló végeladást befejeztem és üzletemet augusztus 1-én az X utca 11. sz. alá helyeztem át, a hol az emelet 500 dollárért kiadó.

+ Fogas kérdés. — Okos dolog volna, a férjeket nejük után megadóztatni.

— Igen ám, de kinek a becslését fogadják el: a férjét vagy a feleségét?

Európai nők Kinában.

Little asszony megfigyelései.

Londonban a minap egy könyv jelent meg, melyben a szerző érdekes dolgokat mond el arról, hogy hogyan élnek az európai nők Kinában.

Archibad Little asszony, a könyv szerzője, évekig tartózkodott Kinában és e hosszú, időnek legnagyobb részét Csunkingban töltötte el.

Az asszony egyike volt azoknak, a kik a Natural Fact Company egyesületet alapították, hogy megszüntessék azt az embertelen kínai szokást, hogy a leányoknak lábát gyermekkorukban mesterséges módon megnyomortják. Eddig persze csak csekély eredményt értek el e téren.

A kínaink, írja a könyvben a kik a keresztény vallásra tértek, bámulatos lelkierővel ragaszkodnak új vallásukhoz. Néha valóságos mártírjai lesznek a kereszténységnek, de hitüktől el nem tántorodnak.

Különös elismeréssel beszél az érdekes könyv szerzője a kínai cselédekről. Szerény ségük és hűségük idegen uraikkal szemben határtalan.

Little asszony továbbá elmondja, hogy európai nők gyakran a nélkül hogy akarnák vétenek a kínai szokások ellen.

Megtörtént, hogy egy angol tisztviselőnek neje szalonját hellen szoborutánzatokkal díszítette föl. Férjének kínai vendégei nagyon megbotránkoztak a félmeztelen szobrok látásán és jósokáig tarott míg megnyugodtak.

Az angol tisztviselő kénytelen volt kijelenteni, hogy nem akarta vendégeit megsérteni, a szobrokat pedig el kellett távolítania szalonjából.

Irodalom.

Mahdi. Minden vallás a földi bajok elmulasztását, jobbra fordulását tanítja és minden valóság vár egy megváltót, aki ujjíteremtse a világot s a bűnös emberi lelket. Aki megváltja a szegényeket nyomorúságuktól, s világot gyújtson a düledező kunyhók födele alatt. Az iszlám-nak ez a rég várt megváltója a mahdi. Ez a szó anyit jelent, mint „a jó utra vezető“. A benne való hit lelkesítette nem egy forradalomra az iszlám hiveit, kik akár dynastikus, akár társadalmi felforgatásukat a szó bűvös leplező szokták takargatni, s a forradalmak vezérében rendszerint a mahdi lap parágó rejtekező személyt keresték. Ő az a férfi, akit Allah az idők betelével támaszt „a próféta ivadékaiból, ki a világot elöltse jóval és igazsággal úgy, anint annakelőtte tele volt rosszal és igazságtalansággal.“ Van ebben valami nyoma a zsidó vallás Messias tanának, van egy lehellete a párez legendának is, mely az idők végére várja Szósiásusz királyt, minden rossznak jóra fordítóját. Az iszlám országainak szomorú állapota következtében ez a hit annyira elterjedt a nép közt, hogy az utazók nem is Allah, hanem egyenesen a Mahdi népének látják őket, s utirajzaikat a Mahdi országáról, a mahdi földjéről nevezik el.

Ez hát aztán hatalmas eszme, mely mind jobban terjed ma is, s félős, hogy lappangó cselekedetek készít elő ez iszlám népei közt. Az európai politika ma kénytelen ezzel az eszmével számot vetni, ez bizonyos.

Ez eszméről s ennek népéről, a Mahdi népéről ír az iszlám világhírű tudósa dr. Goldziher Ignác, egyetemi tanár egy igen jeles essayt a Nagy Képes Világtörténet most folyó IV. kötetében a 89—90. füzetben. Az egész nagy munka, mely 12 kötetből fog állni, a legkitűnőbb szakemberek által készül, s európai nívón áll. Szerkesztője M arczali Henrik.

a nagyhirű esztiek is kitűnő reprodukciójukötésben 16 részletfizetésre és a kiadó-társadalmi Intézet Üllői-ut 18.

CS

A m

Irt

A

— Ugy minden rong nem is bán mellettem!

— Mit e meg töled. Ki nevelgete drága ruhák te, ilka!

Oh beh magamnak!

— No jél, mert me

Ugy-e: a ké talan adad

— Hag oka! . . .

— Én eszemben s meg gyermek szerelmeske

— Ilka rohant.

— Fog Mi lenne, h

— Csa gad mihez mindent. El nem is gya

egyszer ros egész világo

— Szé szolt gunyo

— A ltelkem!

— Há gyalázatba

— Tá ilyen, sőt i

László már szem észre

— Az hangon.

— Az szony lehe

miképen j

— Én

próbatál r

vődről is

3om; ne s

— Ne ezt az ör

Hozzá me

is, csak k

— Il

László ug

Mihe

Makkost r

telebeszél

el tudta k

legény se

Hej,

komolyan

hogy szót

Meg volt

sága a

a nagyhirű egyetemi tanár és író. Az illusztrációk is kitűnők, mind megválogatásukra, mind reprodukciójukra nézve. Egy kötet ára díszkötésben 16 kor. egy füzete 60 fill. Kapható részletfizetésre is minden könyvkereskedésben és a kiadó-társulatnál: Révai Testvérek Irodalmi Intézet Részvénytársaság, Budapest, VIII Üllői-ut 18.

CSARNOK.

A méregkeverők.

— Regény a népeletből — 10.

Írta: **Szini Péter.**

III.

A kántorék II. kaja.

— Ugy ám! Hát csak legyen felesége minden rongyos parasztnak, ugy-e? . . . Te nem is bánod, csak gondtalanul élhetnél mellettem!

— Mit beszélsz? . . . Nem érdemelném meg tőled, hogy mézeskaláccsal traktálj? Ki nevelgetett fel, ki kereste ki számodra a drága ruhák árát? Háládatlan teremtés vagy te, Ilka!

— Oh beh sokat is vettél! Kerestem én magamnak!

— No hiszen azzal ne igen dicsekedjél, mert még majd pártában maradsz! . . . Ugy-e: a kedves jegyződ is rászédett, hasztalan adtad magad karjaiba!

— Hagyd el! . . . Ennek is te voltál az oka! . . . Te parancsoltad!

— En ám, hogy járj körülte, de az eszemben sem volt, hogy a szép kisasszony még gyermekkel is megörvendeztet a nagy szerelmeskedés után.

— Ilka dübhel ugrott fel s anyjához rohant.

— Fogd be szád, vén pletykafészek! . . . Mi lenne, ha valaki meghallaná?

— Csak azért mondtam, hogy tudd magad mihez tartani! Én megtettem neked mindent. Eltűntettem a gyermeket úgy, hogy nem is gyanította senki a bajodat. De ha egyszer rosszul bánna velem, kikiabálom az egész világnak.

— Szép egy anya vagy mondhatom! — szölt gúnyos hangon Ilka.

— A milyen jó indulatu leány te vagy, Ildem!

— Hát mi hasznod lenne benne, ha gyalázathoz ejtesz?

— Távol legyen tőlem! Eszemben sincs ilyen, sőt inkább javadat akarom. Makkos László már régen jár házunkhoz s úgy ve szem észre, hogy nem idegenkedik irántad.

— Az is paraszt! — felelt Ilka stymáló hangon.

— Az ám, de gazdag paraszt! Uriasz szony lehetsz mellette s úgy hajthatod, a miképen jónak látod!

— En bizony ki nem állhatom!

— De hát kire vársz még? . . . Meg próbáltál már jót s rosszat! Ideje, hogy jó vödről is gondoskodjál. Ez a legjobb alkalom; ne szalaszd el!

— Nojszen bánom is én, akárki, csak ezt az örökös prédikációt ne halljam. Hozzá megyek már most akár a csordáshoz is, csak kérjen.

— Ilyen leány volt az, kiért Makkos László úgy rajongott.

Mihelyt határozattá lett közöttük, hogy Makkost meg kell keríteni, a kaczér Ilka úgy telebeszélte fejét édes mézes szavakkal úgy el tudta buválni szívét, hogy a könnyelmű legény se nem látott, se nem hallott.

Hej, pedig ha látni tudott volna s ha komolyan gondolkozik a jövő felől, fogadom, hogy szóba sem állt volna azzal a leánnyal. Meg volt abban minden rossz hajlam s ifjusága a feslettségnek karjaiban tölt el.

Ravasz, kitanult nő volt, ki egyebet sem tett, csak a piperéskedést. Kisasszonyt mutatni, bolondítani az ifjak szívét: ezt volt napi foglalkozása.

Elbeszéltek mindezt Makkos Lászlónak, de az csak nevetett a beszédre.

— Szép leány, takaros természetű s igyekezik szépen öltözködni; azért irigykednek reá! — gondolta magában.

Az öreg Makkos nem feszegette a dolgot tovább, az új pár háromszor ki lett hitetve és ezután megtartották a lakodalmat. A kántor piperéskedő leánya felesége lett Makkos Lászlónak.

Az új menyecske már az első héten kimutatta fogaféjét.

Felforgatta az egész házat s mindent urimódra rendezett be. A városból új divatos butorokat hozatott, az egyszerű kis lakablakait fölé czifra függönyöket aggatott, ő maga szintén divatos dámának öltözködött s Makkos Lászlót is kiforgatta eddigi rúha vi-seletéből. Egyebet sem csinált, csak egyik ruhát levette a másikat levette. Órákig elállt a tükör előtt gyönyörködni szabályos termetében. A konyhába be nem ment volna a félvilágért. Csak nem kívánhatja tőle a férje, hogy fejfájást kapjon. Nem szokott ő a gőzhöz. Eddig sem főzött, ezután sem fog. Ha úgy tetszik férjének, fogadjon szakácsnét! Mit tehetett Makkos László? Fogadott szakácsnét.

Szegény öreg Makkosnak még ezután fordult rosra az állapota.

Az új menyecske különösen őt gyűlölte, mint a ki utjában áll ujitási vágyának. Nem is túlkolta lenézését a gögös nő s undorral fordult el, midőn apósával találkozott. Meg is mondta férjének, hogy ő nem eszik vele egy asztalnál, mert ki nem állhatja a juh-borból készült ködmönének a szagát. Makkos László bolondja, rabja, volt a menyecske-kének s minden óhajta s parancsa volt előtte.

(Foly. köv.)

12429 - 13424

1900.

Árverési hirdetés.

Debreczen sz. kir. város tanácsa közli, hogy a tulajdonát képező a

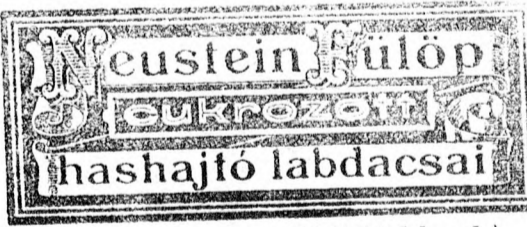
kiskoru Baik Szilágyi testvérektől vett a debreczeni 51 sztykben A + 8342 hrsza felvett majorsági föld az 1901 évi febr. hó 20-án a város háza nagy tanácstermében délelőtt 9 órakor megtartandó nyilvános árverésen a legelőbbet ígérőnek haszonbérbe fog, adadni. Árverelni szándékozók tartoznak a 400 koronában megállapított kikiáltási ár 10%-át árverelő bizottság kezéhez letenni

Debreczen 1901. jan. 22.

A városi Tanács.

Börzsesik díjazabályzata.

	Kö:	1 g
	lova	lov
I. Hapszámra.		
Egész napra, reggeli 7 órától esti 9 óráig	6	30
Fél napra, reggeli 6 órától d. u. 1-ig, vagy d. u. 1-től esti 9 óráig	3	50
		00
		2 60
II. Áraszámra.		
Fél órára	40	
1/2 órára	80	85
Egy egész órára	80	41
Minden következő órára	40	
Ha utolsó órára túl félórára v. kevesebb időre	20	
III. Egyes járatokért.		
Megállapodás és visszatérési díj a városi vasútpályán belül	5	03
IV. Meghatalmazott járatok.		
Temetőseknél (vallásalközlésűeknél), ha a végtesztetés a templomban történik, a temetőbe s. és vissza	1	30
A háztól s. ezenen a temetőbe ki és vissza s. színház. menet	20	80
A színházról jövet	60	40
A színházról jövet	80	60
A vasúti vasúti indóháza vagy raktházhoz nap pal. menet vagy jövet két táskával	50	
Éjjel	80	40
A kocsi mellé elhelyezett minden darab máiba után külön 10 krajcár díj jár.		60
A korcsolyázó, vagy csónakázó télex, csukorgyár, légszivattyú, kertészeti seglet és gésmalomból menet vagy jövet	50	
A vasúti és visszatérési díj egy órai várakozással s. színházról jövet, polgári vagy katonai léveldehez menet vagy jövet	80	10
menet és jövet egy órai várakozással minden következő órára	1	60
Éjjeli három- és visszajöveti díj és vissza s. egy órai várakozással	60	30
minden következő órára	1	70
Éjjeli három- és visszajöveti díj és vissza s. egy órai várakozással	1	40
minden következő órára	1	20
Éjjeli három- és visszajöveti díj és vissza s. egy órai várakozással	1	30
minden következő órára	1	40
Éjjeli három- és visszajöveti díj és vissza s. egy órai várakozással	1	50
minden következő órára	1	80
Éjjeli három- és visszajöveti díj és vissza s. egy órai várakozással	1	80
minden következő órára	1	40

(Neustein féle ERZSEBET labdacso.)

SZÉKSZORULÁS

a legtöbb betegségek forrása ellen. Csukrozott külsejük végatt még gyermekeknek is szívesen veszik

Egy 15 pilulát tartalmazó doboz 15., egy tekercs, mely 8 dobozt, tehát 120 pilulát tartalmaz, csak 1 forint o. é.

ÓVÁS! Utánzásoktól különösen óvkojunk. Kérjük határozottan Neustein Fülöp hashajtó labdacseit. Válassz csak, ha minden doboz törvényileg bejegyzett védjegyükkel piros-fekete nyomatásban „Szent Liptó” és „Neustein Fülöp gyógyszerész” aláírással van ellátva. A kereskedelmi törvény-székileg védett csomagjainak aláírásunkkal van ellátva.

Neustein Fülöp

„Szent Liptó”-hoz címzet gyógyszerészre

Wien, Plankengasse. 8.

Raktár Debreczenben: dr. Rothschnek V. Eml. Tóth Béla, Bilázy Ölon, Mihálovits István, és Fülöp Pál gyógyszerárakban.

Hirdetmény.

A debreczen-egri törvh. közut 53.583 57.770 km. közti csegei átkelési szakaszán a h.-szoboszló—szováti törvh. közut. 2.186—2.829 km. közti szoboszlói átkelési szakaszán, végül a debreczen tokaji törvh. közut 18.160—19.193 km. közti bőszőrményi átkelési szakaszán létesítendő cejkloprás kőburkolatok helyre állítását 109. 480 kor. 67 fil. összeg erejéig engedélyeztem.

A fentemlített munka kivitelének biztosítása céljából az 1901 évi márcz. hó 5-ik napjának d. e. 10 órájára hivatalos helyiségemben tartandó zárt ajánlati versenytárgyalást hirdetek.

A versenyezni óhajtókat felhívom, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó zárt ajánlataikat a kitűzött nap d. e. 9 órájáig hozzám annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

Ajánlatok az egyes utszakaszokra külön külön is tehetők.

Az ajánlathoz az általános feltételekben előírt, az engedélyezett költség összeg (illetve az ajánlati költségvetés végösszege) 5% ának megfelelő bánatpénz csatolandó.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet, és részletes feltételek a m. kir. államépítészeti hivatalnál (Kossuth utca 39 sz. a.) a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők.

Kelt. Debreczen 1901. febr. 9.

Rásó Gyula.

kir. tanácsos alispán.

Hirdetmény.

A h.-szoboszló—szováti törvh. közut 2—186—2.829 km. szakaszán, és a debreczen—egri törvh. közut 53.583—57—770 km. közti szakaszán szükséges földmunkák helyre állítását 11210 kor. 68 fil. összeg erejéig engedélyeztem.

A fent említett munkák kivitelének biztosítása céljából az 1901 évi márcz. 5-ik napjának 9 órájára hivatalos helyiségemben tartandó zárt ajánlati versenytárgyalást hirdetek.

A versenyezni óhajtókat felhívom, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó zárt ajánlataikat a kitűzött nap d. e. 9 órájáig hozzám annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe vételni nem fognak.

Az ajánlathoz az általános feltételekben előírt, az engedélyezett költség összeg (illetve az ajánlati költségvetés végösszege) 5%-ának megfelelő bánatpénz csatolandó.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a m. kir. államépítészeti hivatalnál (Kossuth utca 39) a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők.

Kelt Debreczen 1901. évi febr. 9.

Rásó Gyula

kir. tanácsos alispán.

A ki szereti a zenét az vegyen

CELUPHON

A Debreczeni Kölcsönös Segélyző Egylet mint szövetkezet

XVII. rendes közgyűlése

1901. február hó 24-én d. e. 10 órakor

a városháza nagy tanácstermében

tartatik meg, melynek tárgyai a következők:

1. Igazgatósági jelentés a mult üzletév eredményéről.
2. Az évi mérleg és számadások, valamint a felszámoló XII-ik vagyis 1895-ik évtársulat vagy mérlegének előterjesztése.
3. A XII. vagyis 1895-ik évtársulat felszámoló bizottságának jelentése.
4. A felügyelő bizottság jelentése és ennek alapján a felmentvény megadása az igazgatóság, a felszámoló bizottság s a felügyelő bizottság részére.
5. A XIII-ik vagyis 1896 évtársulat felszámolásához 5 felszámoló bizottsági tag választása.
6. A kilépő, elhalt és lemondott igazgatósági tagok helyeinek betöltése.
7. Indítványok (melyek a közgyűlés előtt 14 nappal az igazgatóságnál beadattak).

JEGYZET: Az évi mérleg és számadások kinyomatva, a közgyűlés előtt 8 nappal, az egylet helyiségében a hivatalos órákban átvehetők.

Kivonat az alapszabályokból: 30. és 31. §§. A közgyűlésen a szövetkezet férfi tagjai gyakorolhatják szavazati jogukat. Minden jogosult tag minden törzsbetét után egy szavazattal bír, de saját törzsbetétei után 10 szavazattal többet senki sem gyakorolhat.

A távollévő tagok, ugyancsak a női tagok, férjük vagy más tagok után, kiket erre meghatalmaztak; kiskorúak és gondnokság alatt állók csak igazolt képviselőjük; erkölcsi testületek pedig az ezen célból kijelölt személyek után gyakorolhatják szavazati jogukat.

Minden tag csak egy ily meghatalmazást vállalhat el és ezen meghatalmazás legfeljebb még 10 szavazatra jogosíthatja.

A szavazás megkönnyítése céljából minden tag szavazati jogosultságáról, szavazatainak számáról igazolványt kap, melynek alapján a közgyűlésen szavazó lapok adatként ki.

A közgyűlésen a személyazonosság igazolása kívánható.

Az igazolványok a közgyűlést megelőző napig a szövetkezet helyiségében a törzsbetétkönyvek felmutatása ellenében adatként ki. Ugyancsak bemutatandó a meghatalmazások is.

A közgyűlés helyén vagy idejében igazolványok, vagy igazolvány nélkül szavazó lapok nem adatként ki.

Kelt Debreczenben, az 1901. jan. hó 24-én tartott igazgatósági ülésből.

Simonffy Imre,

kir. tanácsos, egyleti elnök.

Vadon Sándor.

jogtanácsos, egyleti jegyző.

PARTOLJUK A HAZAI IPART!

Kitűnő munkáért

Páris, London, Stockholm és Budapesten kitüntette.

VARJU BÉLA

cs. és kir. szab.

műhangszer-ipar telepe

BUDAPEST

VII., József-körút 20 szám.

A székes főváros, valamint több zenekar és tűzoltó testület szállítója.

Ajánlja saját készítményű hangszereit, u. m.

Iskolai hegedűk	5 frtól 15 frtig
Kijátszott régi hegedűk	20.— 1000.—
Fuvolák	3.— 10.—
Trombiták	4.— 70.—
Harmonikák	3.— 80.—
Arisztonok	14.— 35.—

Intona 6 kótaleppel 12.— valamint mindenemü pengető vonó és fuvó hangszerekben.

Nagy választék saját gyármányu, elismert, legszolidabb kivitelű

CZIMBALMOKBAN,

45 forintos 60 frtig, pedálos 75 forintos 300 frtig, 6 évi jótállás mellett.

Eredeti olasz és német hurok.

Bármilyen hangszerek javítása.

Olcsó árak. Pontos munka.

Árjegyzék ingyen és bérmentve.

egyik neme a legpomjásabb harmonikának melyen mindenki

minden kóta ismeret nélkül

dalokat és táncdarabokat stb. tud játszani ára csak 16 korona.

Árjegyzék ingyen.

Ügyes képviselők és viszont elárusítók kerestetnek. Vezérképviselőség Magyarországra részére:

ROSENTHAL A. Budapest: V. Arany János utca 25.